

***„В разбирането е животът. Когато хората се разбират, животът има смисъл.
Ако хората не се разбират, животът няма смисъл.“***

Петър Дънов

Напоследък все по-често си мисля, че взаимното разбиране е онова усещане, което е споило в неразрушима сплав идеите на бащите на Ротари. Това разбиране не може да се случи просто защото сме изказали и декларирали някакво свое виждане. То е дълбок вътрешен процес в резултат на възпитание, на търсене и приемане на философия, на изстрадани житейски принципи и на лично усъвършенстване.

В последно време е обяснимо да сме изнервени по много причини: обективни, субективни, вътрешни и привнесени отвън. Вече повече от две години пандемията от Ковид 19 провокира негативно мислене, ограничава житейски хоризонти и дори води до нелогични постъпки. Често се упрекваме и самосъжбяваме, че ни е настигнало китайското проклетие да живеем в интересни времена. А всъщност забравяме, че сърдечният ритъм, който описва факта, че сме живи, не е равна и гладка права линия, а низ от върхове и падове.

Около нас светът сякаш се е побъркал и няма здрави устои. Логично е да търсим аналогия със събитията около 1917 г. или около 1939 г. Можем да видим злините, провалите и грешките и да се стремим да се предпазим от тях, можем да видим как са действали ротарианците в тези времена и да се уповаваме на техния опит.

Фондация Ротари води началото си от 1917 г., а около 1939 г. младият български дистрикт има активна международна дейност да изгражда мостове на приятелство с демократичният и цивилизован свят. Малко по-късно, видни ротарианци, като едни истински лидери и професионалисти смело и решително застават в защита на българските евреи за предотвратяване на депортирането им от царство България. И тримата ротарианци депутати подписват декларацията в тяхна защита.

Ние, днешните български ротарианци, ротарактори и интерактори, с международна си дейност и с изграждането на неформални контакти с приятели от други дистрикти доказваме ротарианската философия с цялостното си поведение да работим за „Мир и преодоляване на конфликти“ в световен мащаб, каквато е и ротарианската тема за месец февруари.

Но за да излъчваме послание за мир и преодоляване на конфликти извън нас, ние трябва първо да сме в мир със самите нас, със семейството си, с близкия ни приятелски и

професионален кръг. Това не означава да премълчаваме и замитаем под килима конфликтите теми, а да ги разрешаваме, отстоявайки позициите и правилата, които сме приели да спазваме. Мирът в клубовете ни не трябва да бъде основан на егоцентричния принцип „При мен да е добре, пък после други да му мислят“. Много от наследените проблеми в клубовете ни са в следствие на изповядване на разбирането „На мен да ми е мирно“, което моментално се превръща в предпоставка за бъдещ конфликт.

Макар и малко все още у нас съществуват клубове с незатихнали, наследени конфликти.

Колкото и да ни е трудно обаче, аз съм убеден, че можем да разчистим старите еснафски капани, заложили от хора, които дори вече не са ротарианци, за да дадем възможност на младите по стаж приятели с ротарианска кръв във вените, на бъдещите нови ротарианци, да мислят, да споделят и да превъплъщават в дела светлата ротарианска идея, без да им тежи това наследство.

Искрено вярвам, че спазването на изконните ротариански правила и принципи, тяхното категорично отстояване, са единственият път, който води до мир и разбирателство в нашата общност.

Борислав Къдрев

Дистрикт гуверньор 2021-22

Дистрикт 2482 България